

ABONAMENT:

Pe an 6 cor.; pe 1/2 an 3 cor.

Pentru România pe an 15 lei.

Manuscripte nu se redau.

LIBERTATEA

INSERTIUNI:

se socotesc după tarifa, cu prețuri foarte moderate.

Abonamente și insertiuni se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă.

O neiertată risipă națională!

— În atenția cercurilor conducătoare ale bisericilor române. —

I.

Toți bărbații cu pricepere și cu durere pentru biserică și neam, intrând prin bisericile noastre românești, atât gr.-orientale cât și gr.-catolice, și uitându-se numai cătuși de cât mai bine prin ele, vor afla, chiar și la orașe, dar încă la sate, că sub scutul bisericii, se face de cătră traficanți străini și de biserică și de neamul nostru, cel mai neiertat jaf cu poporul nostru! Și de-ar fi numai jaf, dar mai e și batjocură! Te uiți la preot în ce haină e când servește, și pe foarte mulți vezi o haină ce strălucește de colorile verzi, roșii și albe, și numai puține alte fețe, căci fabricantul stofelor, ovreu „patriot”, le face anume bogate în acele colori din tricolorul unguresc. Te uiți ce lumini ard în feșnice și pe altar: lumini albe încercate de flori roșii și verzi, așezate anume așa, ca să dea... tricolorul unguresc! De întrebă de prețuri: 50—60 fl. un rând de hăinițe, cari cu făcut cu tot n'au putut costa mai mult de 15—20 fl!

Și batjocuri și jăfuiti creștinii!

Ne-o adeverește aceasta foarte viu următoarea scrisoare ce o avem dela un preot român dintr'un oraș:

— August 1902.

Dle Redactor! Nainte cu vre-o 2 săptămâni îmi vine un creștin și îmi aduce un rând de vestminte bisericesti nouă, ca prinos Casei Domnului. Am primit, firește, cu mulțumită frumoasă jertfă, dar fiindcă chiar mai aveam atari vestminte, aproape nouă, i-am zis creștinului că îmi părea și mai bine dacă îmi spunea că are de gând să cumpere ceva, căci îl rugam să-mi iee vestminte negre, pentru înmormântări, că de aceea nu am. Omul mi-a zis să le trimit la Gherla la fabrică să le schimbe, că vnzătorul dela care le-a luat, a fost din Gherla.

Așa am și făcut: M'am adresat preotului Gavril Hango, de acolo cu rugarea, să întrevie la fabrica de haine bisericesti, să-mi schimbe pe cele căpătate, cu altele de cele negre, pentru înmormântări. A întrevinit. Mi-a reprim vestmintele. Părintele Hango i-a făcut atenți că s'a dat pe vestminte 58 fl. și s'au pentru o biserică dela oraș, deci să facă cele negre din o materie bună, ca să corespundă prețului dat și să se șadă la oraș. I-s'a spus, că din cea mai bună materie ce au le vor face. Când a mers să iee hainele schimbate, s'a văzut în față cu niște vestminte mizerabil lucrate, numai fușerite, și din o materie proastă, „catifea” de cea mai ordinară, care e cu 60—70 cr. metrul! Le-a trebuit cel mult 7 metri, deci materie de cel mult 5 fl.; făcutul să fie ear' 5—6 florini, mărunțuri de 2—3 fl. — i-au dat deci niște vestminte de vre-o 12—15 florini în prețul celor aproape 60 fl. dați de creștin! Părintele Hango a protestat contra acestui schimb nedrept, dar imbuibatul

proprietar al fabricii, Czech Moni, a luat-o el de cătră pădure, spunând că a pus în vestminte ce a avut mai bun, și, părându-i și lui totuși prea mare cazna, a mai pus pe de-asupra și o cădelniță de 5—6 fl. Așa am căpătat marfă de vre-o 20 fl. pentru cei 60 fl. dați de evlaviosul creștin al meu.

Ar fi bine ca acest lucru să-l supuneți judecării publicului, stăruint ca preoții noștri să ferească poporul de acest fel de jăfuire a lui prin agenții firmelor străine de haine și lucruri bisericesti, și să-i îndrepteze a lua, când au voe, lucruri dela depozitele bisericesti ce se află la Caransebeș și la Blaj, unde și haine și icoane și poliandre și recnisite, se găsesc de toate, și nu mai scumpe, ci chiar mai ieftine și în același timp mai bune, ca la agenții străini! Și dacă dela acestea rămâne ceva venit, acela măcar cade în favorul unor instituțiuni [librării] bisericesti naționale. I. Vl., preot.

Și câți vor fi creștinii noștri cari sunt în asemenea fel pungașiți de agenți străini la cumpărarea de lucruri pentru bisericile noastre!

E într'adever un lucru ce nu mai poate suferi amânare, ca cercurile competente bisericesti să iee afacerea în mână și să facă a să pune capăt neiertatului jaf ce se face cu evlaviosul nostru popor pe tema aceasta.

Eată frații noștri din România ne premerg cu pilda bună: ei înființează o fabrică, respective două, pentru pregătirea luminilor de lipsă bisericilor din Țară, una pentru înalbit ceara, alta pentru fabricarea luminărilor însăși. De bunăsamă că și ei o fac, după ce întâu s'au încredințat până dincolo, ce jaf fac agenții străini prin sate, de evlavia creștinilor!

În numărul viitor vom arăta ce lucru bun s'ar putea face la noi în privința aceasta, lucru din care să rezulte un foarte mare câștig bisericesc-național, nu numai material, ci și moral, pentru amândouă bisericile noastre române!

Unele-altele.

De-ale „Asociațiunii”.

Afacerea primului-secretar al „Asociațiunii” este tot în acel înțeles tractată și de alte ziare române, de „Tribuna” și „Trib. Pop.”, cum a fost tractată și de noi. Toți se arată nemulțumiți de faptul, că secretarul nu se dedică cu totul numai „Asociațiunii”, ci mai mult altor afaceri laterale.

„Tribuna Poporului” a scris Duminică un articol în care între altele zicea:

„Datorința secretarului e să stea în biurol de-acasă, în praful cărților din bibliotecă; să chibzuiască în fiecare moment asupra mijloacelor de-a

da acestei societăți viață și avânt; să desfășure o activitate literară rodnică în organul „Asociațiunii”, să grupeze în jurul său toate elementele capabile de muncă!”

„Tribuna” din Sibiu reproduce aceste aprepieri ale celei din Arad, și pune sub ele cuvintele:

„Iscălim și noi”.

Și noi.

=

Manevrele române.

„Cronica” din București scrie despre manevrele armatei române din toamna asta următoarele:

Manevrele noastre din anul curent vor avea o deosebită importanță, atât prin faptul că ele se vor petrece în apropierea frontierei Austro-Ungare, cât și prin aceea că la ele va asista generalul baron de Beck, șeful marelui stat major al armatei Austro Ungare.

Prezența șefului marelui stat major al unui stat făcând parte din tripla alianță, arată în de ajuns importanța ce lumea dă armatei noastre, importanța de altfel recunoscută de toată lumea.

Generalul baron de Beck va avea ocazia să vadă o armată compactă, alcătuită numai din Români, despre cari are câteva suveniruri de pe vremea când erau și în Transilvania regimente curat românești...

D'astă-dată el va vedea mase întregi de flăcăi, cari vor alerga zile întregi pe dinaintea sa cu voioșie și mândrie, ear' serile le vor petrece ca și cum toată ziua ar fi dormit!

Ori-cari ar fi combinațiile politice, mândria noastră națională este totdeauna măgulită, când străini, ca baronul Beck, ne vizitează, căci ei ne vor aprecia la justa noastră valoare, ear' nu cum ne zugrăvesc Lazarii, Ganzii și toți derbedeii lumii.

=

Frica de adevăr.

Congresul studenților din toate țările europene, care se obișnuște a se ținea an de an, era să se țină în Sept. în Budapesta.

Acum, când nu mai era mult timp până la el, d'odată studențimea maghiară, care era încredințată cu arangerea lucrurilor la ei acasă, — da veste în lume, că adunarea nu se poate ținea în Budapesta! Să se amâne pe alt an în alt loc! S'a amânat.

De ce? De frică că studenții români, slovaci, germani, sârbi, etc. vor ridica desbatere asupra relațiilor naționale, și aci la ei acasă le vor pune sub nas adevăruri de cari vor trebui să strănute prost, ca de cel mai prost „șnuftabac”...

O mulțime de ziare osândesc aspru pe studenții unguri, numindu-i oameni lași, cari decât să dea drum liber adevărului la ei acasă, mai bine au rostogolit tot lucrul în baltă, vestind că nu se pot întruni la ei studenții aleși francezi, italieni, germani, români, etc. etc!

De ce întârzie întârzierea
EPISCOPULUI MANGRA?

— Sept. 1902.

Trei luni s'au împlinit de când Sinodul din Arad și-a ales de Episcop pe părintele Mangra. Alegerea s'a săvârșit după toate formalitățile constituționale și a găsit îndată aprobarea supremului for bisericesc, compus din ceilalți doi Arhiepiscopi. Urma numai ca guvernul din Budapesta, în urma drepților ce și-a rezervat prin lege, să-și dea și densusul avisul, cerând înalta aprobare din partea Maiestății Sale. Guvernul însă tace, ear' rostul acestei tăceri are multe înțelesuri.

Când lucrurile s'au petrecut în regulă, când alesul este o persoană neprihănită atât ca preot cât și ca cetățean, când în fine guvernul a avut puțința a se convinge despre toate aceste, ce rost poate avea o asemenea atitudine nehotărâtă?

Înțelegeam o esitare de-o lună, două, de pildă. Atunci furtuna patimilor nu se potolise încă. Presa din Budapesta prea tăbărise cu șgomotul dușmănoaselor sale fanfare împotriva alesului, prea-l îngămădisese cu tot felul de bănueli meschine, decât ca guvernul să nu se fi lăsat într-o cât-va influențat. Și vor mai fi fost ele și alte influențe și insistențe de tot soiul, căci e imposibil ca într'un cas ca acesta, când lupta era atât de înverșunată, partidul advers să nu recurgă la arme clandestine.

Dar' un guvern cu judecată matură și cu interes cât de minimal pentru liniștea și mulțumirea cetățenilor și a bisericii lor, putea să întrevadă mai repede situația și să-și procure numai decât o convingere clară și definitivă, nu să oscileze trei luni de zile și să lase atâta timp o Diecesă fără Arhiepiscop.

În cazul acesta ori și cine este la largul seu a crede, că guvernul comite sau o neglijență a datoriei sale, sau manifestă — dispreț pentru instituțiunile noastre bisericesti, considerând întârzierea unui Episcop român drept un... lucru secundar, care poate suferi o amânare ori cât de îndelungată.

Și-i este foarte ușor guvernului să ne trateze astăzi cu asemenea șicane. Dintre Români nu este nimeni care să-l poată trage la vre-o răspundere, ear' străinii au destul de lucru pentru sine decât să se intereseze și de soarta noastră. Nouă ne este absolut luată puțința de a controla actele guvernului și de-a le discuta la vre-un loc, de unde ar putea mai ușor străbate la auzul Maiestății Sale, Suveranului. Guvernul taie și spân-

zură — cum am zice — atât în parlament, cât și prin ordine particulare și nu este glas de Român, care să pună piciorul în pragul aceluiași parlament și să strige din când în când un puternic și înțelept: veto!

Avem, ce-i drept, niște blagosloviți de mameluci pe-acolo, cari ar fi avut datoria de-a interpela guvernul și în chestia ce ne preocupă, dar' aceștia dimpotrivă recurg la toate tertipurile posibile, pentru a umplea urechile ministrilor cu calomnii și cu ademeniri și a-i încuraja și mai mult pentru a persista în o direcție care să va răsbuna odată.

Natural că guvernului îi convine o asemenea situație. El profită din greu de zăpăceala și de desorganizarea noastră, profită de faptul că în parlament e lăsat în pace și se bucură mai ales de spiritul de ceartă ce s'a încuibat în șirurile noastre!

În privința aceasta suntem în clar cu politica guvernului. De un șir de ani n'a făcut altceva decât a alimentat pe toate căile vrajba între Români, numai ca să poată exploata situația lor, neajunși de nimeni.

Chiar și în cazul de față guvernul pare că anume vrea să prelungească starea de nehotărâre și continuarea ferberii în diecesa Aradului, numai pentru a-și satisface pofta de-a slăbi legăturile de pace și frățietate între Români de-acolo.

Constatarea aceasta pentru noi e dureroasă, dar' în același timp instructivă, căci e un memento mai mult pentru necesitatea realizării programului acestei foi. Având noi deputați români vrednici, guvernul ar putea fi adeseori împedecat de-a se face culpabil de asemenea întrelăsări și de călcări a datoriei sale!

+ PAUL PAPP

Știre neașteptată și dureroasă ne vine din Bihor: fruntașul reprezentant al Românișmului intransigent, vrednicul și de toți stimatul avocat Paul Papp din Beiuș, care avea rol așa de frumos în viața publică românească și bisericască din acele părți, — a încetat repentin din viață.

Pe regretatul răposat, ziarul „Trib. Pop.” îl caracterizează, printre altele, cu următoarele cuvinte simțite și meritate de cel prea de timpuriu trecut dela noi:

Paul Papp, fruntaș nu numai între frații noștri din Bihor, dar' apreciat și iubit de toți Români din statul ungar, a încetat Luni din viață în Beiuș, după o suferință de câteva zile.

S'a dus dintre noi când era așa zicând la apogeul activității

sale pe terenul vieții publice, când prin experiențele sale bogate, prin interesul său pentru tot ce este obștesc, prin dragostea ce manifesta față de toate afa-cerile românești, ar mai fi putut să aducă încă servicii mari!

Bărbat cu înalte calități, caracter integru, Paul Papp în-totdeauna a fost o figură impo-santă între frații noștri bihoreni, unde iute s'a distins prin mintea sa ageră, prin claritatea expunerii și mai ales a vederilor sale independente. Era de-o in-transigență cum rar se po-menește; numai principiul, con-vingerea era ce-l putea determina.

În lupta de redeșteptare națională și de progres cul-tural în Bihor a jucat un rol pre-cumpănitor. În internatul gr.-or. român din Beiuș, pe o lespede de marmoră, alături de numele lui D. Negreanu, Dr. Gavriil Cosma și a celorlalți fruntași, va trebui să se graveze mai ales numele lui Paul Papp. Și când se va scrie istoria luptelor noastre bisericesti din acești din urmă ani, nume lui Paul Papp iarăși în pervaz strălucitor va apare.

Îl jelesc în primul rând cei d'aproape, cari perd într'insul un cap de familie de model; îl jelesc frații din Beiuș, între cari era nu numai un avocat distins, dar un cetățean luminat și mai presus de toate un apărător al tuturor celor năpăstuiți.

Îl jelește biserica gr.-or. ro-mână, și întreg neamul cu durere ia știre de stingerea lui din viață.

O singură mângâiere avem: Paul Papp are un fiu. După părerea tuturor, fiul va perpetua virtuțile, cari au împodobit pe decedatul!

Fie-îi reposatului odihna lină și memoria în veci binecuvântată!

Porturile României.

Porturile române pe Dunăre și mare, se desvoaltă repede. După o statistică, numai în cei din urmă 4—5 ani, dela 1896—1901, învîrtirea din ele s'a urcat mai mult ca de două, ba și de trei ori cum

FOIȚA

MIHAI CERCHEZ

DIN VIAȚA PESCARILOR DOBROGENI

Apa se ridică valuri, valurile is-besc cu tărie în mal, produc un sgo-mot asurzitor și se retrag îndărăt, lă-sând în urma lor spumă și nisip.

Mihai Cerchez, culcat pe mal, cu capul rezemat pe mâni, privește marea, valurile, lumina alburie abea sclipindă a farului, cerul acoperit de nori mari negri, repede gonit de vântul tomna-tic, marginea lunii ce se ridică dea-supra stufăriilor mlaștinei la dreapta și la stânga, o mulțime de foșoare de pe la casele Caterlezenilor.

Satul încă nu doarme. Câte odată strigățul: he—o—ho—ho! adus de vînt din partea mării, anunță sosirea întar-ziatului pescar; atunci se vede cum o lumină se deslipește dela vr'o casă și se mișcă spre malul Dunării, semn că sositul e auzit de ai sei, cari îi vin în ajutor la descărcarea peștelui.

Mihai Cerchez, vocea fiecărui om din sat o cunoaște bine, la fiecare strigăt el șoptește: a sosit cutare; și pen-tru a se încredința, ridică puțin capul și privește lumina.

— Tocmai, nu m'am înșelat...

După asta din nou cade cu capul pe mână.

fusese în 1896. Anume: în Constanța era în 1900 circulația cu 470% mai mare ca înainte cu 4 ani, deci de cinci ori mai mare! În Cernavoda cu 310%, deci de 3 ori mai mare; în Corabia cu 206%, în Tulcea cu 178%, în Turnu-Severin cu 105%, în Zim-nicea cu 95% și în Brăila cu 30%. Semne de frumoasă și rapidă des-voltare a comerțului român.

Preot bătut cu petri, pentru că ține la dreptul limbel sale!

SĂLBĂTĂCII LA BICHIȘ-CIABA

Din Bichiș-Ciaba se scrie cu data de 7 Sept. »Gazetei« următoarele:

Vă aduc la cunoștință ce s'a întem-plat zilele acestea preotului nostru, care fără de veste a căzut pradă furiei șo-viniste maghiare. Lucrul s'a petrecut cum urmează:

Primăria din Bichiș-Ciaba a cerut dela părintele nostru *Victor Popovici* un extras de botez pentru un creștin din Giula, care s'a născut aici (fost honved în 1848). Părintele împlinind ce-rerea, a dat extrasul, ca în totdeauna de 20 de ani de când e preot, conform cu originalul matriculei, în *limba ro-mână*. Primăria însă n'a fost mulțumită și a pretins dela preot să dea extrasul în *limba maghiară*. **Preotul i-a răs-puns, că nu poate face aceasta, deoarece limba oficială a biseri-cei este cea română.** (Bine a răs-puns!)

Din cauza aceasta cei dela primărie s'au infuriat. Mai întâiu foaia maghiară din localitate, de Joi dimineața, a bat-jocorit și amenințat pe preot. Ată a a fost de-ajuns, ca să fie ațitate patimile plebei șoviniste, care Joi seara i-a și făcut serenadă ungurească preotului ro-mân, mergând înaintea casei parohiale și strigând „*Abcsug oláh popa!*” și mai multe grațiosități de acestea.

Vineri seara am mers de ne-am plimbat în parcul cel mic, ear' la în-toarcere am trecut pe lângă casa preo-tului. Era pe la 8 ore seara. De-odată auzim apropiindu-se mulțimea pe stradă, cântând și sberând. Sosind la casa pa-rochială, a început să bombardeze fere-strile ei cu ce le venea în mâni, și așa au spart ochiurile dela două ferestri.

Peste cât-va timp din nou un: he—o—ho! și din nou Mihai șoptește: moș Lazăr, de astă dată a prins și el ceva.

Vremea trece, luna se ridică dea-supra stufăriilor mlaștinei, și pescarul urma a număra pe cei sosiți din mare. Astfel sosiră Butuc, Iordan, Andrușca, Cosoi și mulți alții; dar' cela pe care îl aștepta Mihai nu seosea.

— A întârziat afurisitul meu, poate că nici nu vinel... numai de geaba tremur aici, mama m'a fi așteptând... biata nu poate adormi! O, afurisitul! Să n'aibă noroc să fie îngropat... și dacă va fi, să-î fie țărina ca peatra de greal!

Mihai tăcu, căci un glas bine, prea bine cunoscut s'auzi strigând: hi—hi!

A sosit în sfârșit! spuse pescarul par'că ușurat!

— Să-î arăt eu casă, de casă nu se satură.

El din nou se trânti, schimbând însă poziția și privind acum spre sat.

Vântul par'că mai încetase, sau că pescarul înferbântat de gândurile ce îl turburau, nu-l simțea.

— Mai aștept, mai aștept, am răbdare de măgar, gânda Mihai, privind cum ultima lumină se stinse și satul s'ascundă în întuneric.

Adevărat omul asta are răbdare.

De cinci ani, dela moartea tată-seu plătește mereu datoria lăsată de bătrân cămătarului Spiro, însă abea poate plăti camăta.

Acum o lună Spiro îi spuse: »nu mai pot aștepta, Mihai, banii toți

Pe la orele 9 seara au venit cete nouă sberând și mai tare și fiind bine înarmate cu cărămizi, pietri, bolovani și bețe. Ca la comandă, începură să dea toți din toate părțile în ferestri, până ce n'a mai rămas nici una întreagă! Unii strigau: „*Van még ablak!*” (mai sunt ferestri), ațitând mulțimea să bom-bardeze mai departe.

După multe strigăte s'au depărtat sălbaticii demonștrânți. În cele din urmă eată că vine și poliția, după-ce erau toți duși, întrebând în dreapta și stânga: ce s'a întâmplat? Bine au auzit și au știut ei ce s'a întâmplat, dar' n'au voit să vină, nici că îndrăsniau poliștii să vină, căci ceilalți erau la vre-o 4—500, plină strada de ei. Odăile casei parohiale erau pline de sticle, cărămizi, bețe, pietri etc.

Acum toată noaptea stau poliștii la pândă. Eri noapte au venit doi oameni și voiau să intre pe fereastră în dormitor, și nu fără greutate poliștii i-au alungat de acolo. Acum amenință, că unde-l vor prinde pe preot noaptea îl vor omori, și dacă i-se va drege fereștrile, iarăși le vor sparge. Părintele și-a cumpărat de curând o casă, acolo încă voeș să spargă ferestrelle. Rămân-seșeră peste noapte vre-o două ochiuri de ferestri nespate, însă au venit stu-denții zina și le-au zdrobit în prezența părintelui. Ei nu neagă nici unul, ci zic, că »pentru nație le fac toate«.

Precum se aude, conducătorii lor au fost înșiși mai marii orașului!

Correspondență

DEVA, Sept. 1902.

Die Redactor! Cu bucurie Vă fac cunoscut, că renovarea bisericii din Deva fiind aproape terminată, *sfințirea aceleia va avea loc pe la sfârșitul lunii curente Septembrie*, dela care dată în-colo Români din Deva, ba din tractul Devei peste tot, pot fi iarăși mândri, ca odinioară când își vîzuseră înălțată nouă falnica biserică.

Să știe istoria acestei biserici. Ea a fost zidită de părinții noștri înainte cu 3 decenii, și, însuflețit de iubirea pen-tru biserica noastră, ei voiau să ridice în Deva, centrul comitatului, o biserică măreață, care să poată sta cu demni-tate, ba triumfătoare, alături de biseri-cile celorlalte confesiuni străine. S'au

să-mi aduți, sau îți vîndo casa, ai pri-țepuț-o?

— De unde să iau atâtea bani de-o-dată, chir Spiro?

— Bre...e...e? vinde casa.

— Cui s'o vînd, și unde să trăesc cu mama?

— Prost de capo, bre, bun pescar, ma prost de glavațina... Eu cumpăro, bre Mihai, eu! Muta-te cu bătrâna la mine, și dao casă, și dao!

— Nu pot, chir Spiro, s'o vînd, nu pot; după moartea mamei fie; acum însă nu pot!

— Nu poț? Atunci poto eu!

La o săptămână casa a fost pusă în vînzare. Grecul știa bine că bietul pescar e cu neputință a găsi 200 de lei, și adevărat nu putu găsi niciari.

Ziua de mîne era ultimul termin de plată. Ca mîne nici bătrâna nici el nu vor avea unde să-și odichnească trupul obosit de lucru.

Azi-dimineață încă Mihai mai vorbi cu Grecul, îl rugă să-î mai lase, îl ruga să-î schimbe polița, zicînd că pentru dînsul e tot una, că el Mihai nu prea ține la casă, dar' bătrâna, mă-sa, vrea să moară în casa sa bătrânaască.

Chir Spiro refușă: »banii, sau vîndo casa!« Îi plăcuse locul lui Mihai, acolo malul așa e departe în gura Dunării și era acoperit de niște sălci mari și stu-foase. — »Acolo o cărcimuliță, se gânda Spiro închizînd ochii, e lucru mare! Fiecare pescar pornind în mare trebuie să treacă pe dinaintea stabilimentului

apucat însă de lucru ce le-a trecut peste puterile lor: Pe când au fost ridicate zidurile, biserica se presinta măreață, largă, naltă, spațioasă, luminoasă, modernă, dar' aci apoi au stat oamenii locului: nici turnul nu i-l'au putut face, deculă un turn provisor, nici s'o vâ-ruiască și s'o împodobească, căci toate fondurile, toate venitele se slăiseră! S'au oprit așa, cu nădejdea în zile mai bune într'un viitor apropiat, dar' acest viitor întarzia: peste douăzeci de ani așa a stat, pe dinafară negatăată, cu turnul provisor. Ba, durere, în acest timp începuse chiar a se ruina în chîp îngrijitor: boltitura cea grea, de sistem vechiu, prea apăsa pereții, încât crepături primejidoase începuseră a se ivi în pereți; în altar crepătură din fund se mărise, încât vedeai prin ea lumina de-afară.

În această stare a găsit-o actualul protopresbiter *George Romanul*, înainte cu patru ani, și bani de îndeplinire a ei, pușini de tot, aproape nimic. Cu un zel vrednic de-o atare cauză, părin-tele Roman s'a pus pe lucru pentru stringerea fondurilor de lipsă: a colec-tat cât numai a putut, alergând însuși în loc și în jur după ofrande; la stă-ruința dsale poporul a contribuit cu sume foarte frumoase, predând care n'a avut bani, cambiu, pe care biserica l'a elocat la bancă și și-a ridicat suma, ear' omul plătește pe rînd și pe ușor ca un mic împrumut al seu. Laudă să cuvina acestui popor!

Și așa după scurtă vreme, parochia s'a vîzut în stare a se putea apuca de lucru pentru a-și renova și sfinși bi-serica: În vara asta lucrul s'a și dat unei întreprinzător dexter: întreagă ve-chea boltitură a fost luată jos și în locul ei așezată cerime nouă după sis-tem mai perfecționat care nu mai pericli-tează zidirea prin apăsarea sa, i-s'au dat legăturile de lipsă, și acum e repararea pe sfinșite.

A costat această reparare teme-nică aproape 12.000 coroane, și din acestea abia 1000 cor. îi lipsesc pa-rochiei pentru a le coperi pe toate. Dzeu va ajuta conducătorilor parochiei a face samă și de această sumă.

I. P. S. Metropolitan a făgăduit că, dacă numai poate, vine însuși să o sfinșască, ear' intru cât nu, ea va fi sfinșită prin venerabilul protopresbiter al Sibiului, asesor consistorial *I. Papiu*, fost protopop al Devei, sub păstorirea

meu; și Rusul poate oare să treacă pe lângă vr'o cărcimă ca să nu tragă cel puțin o singepcă, două?

— Așadar, vrei să schimbi polița?

— Nu poto...

— Știi bine, că în cinci ani și-am plătit întreit datoria făcută de bătrân..

— 'Mi plătitu numai și mi-se cu-venea...

— Bine, să lăsăm asta; încă odată te întreb, chir Spiro, nu vrei, va să zică?

— Nu poto, baete, nu poto.

— Atunci fie pe cugetul tîu toate ce se vor întempla, lipitoare!

— Fie, scumpule, fie!

Mihai eș din prăvălia lui Spiro, cu lacrimi pe ochi. Capul i-se învîrtea; sân-gele i-se urcă în obraz de rușine, când se gândi, cât s'a înjosit rugându-l să nu-î vîndă casa. O ură contra Grecu-lui îi umplea sufletul. Gânda: bucățele să-î tai, bucățele, să vîd cum îi curge sângele picătură cu picătură, cum m'a chinuit el pe mine. Sărmana mamă!

Acasă găsî bătrâna plîngînd și bo-cindu-se ca după mort.

— Nu mai pot suferi!

Eș din casă, din curte, desprinsă luntrea și perni în mare.

Vântul care din ce în ce creștea se prefăcuse aproape în uragan; nici un pescar pe asemenea timp nu îndrăsnia să părăsească gura Sf. George.

— A înebunit acela, ziceau unii vî-zînd pînză luntrei lui Mihai, care sî-rînd de pe val pe val iute înainta per-zîndu-se printre munții uriași de apă.

cărui să zidise monumentală biserica, cu P. C. Sa *Dr. E. Roșca* directorul seminarului, P. O. D. protopop militar *Popovici* (Sadu), protopresbiterul tract-ului *G. Romanul* și preoțime din tract. Aflăm că cunoscutul basist *Isaia Popa*, preot în Ocna-Sibiului, încă a promis a veni la sfințire și alți truntași biseri-cești!

Dzeu să ajute Românilor din Deva a ajunge și a petrece cu bine această sîrbătoare locală de mult interes.

Ca fapt foarte frumos amintesc, că față de această biserică, și frații gr-catolici [cari în Deva n'au biserică], în frunte cu domni frați *Hosszu*, au arăt deosebită bunăvoință, contribuind cu frumoase sume pentru repararea ei, participînd și spriginind petrecerile date în favorul ei, etc. Laudă lor! Și Dzeu cu noi cu toți!, peste tot locul!

Opință.

Dela Bistrița.

— Adunarea Societății de teatru. —

— 9 Sept. 1902.

Duminecă în 7 Sept. n. s'a întrunit la Bistrița adunarea Societății pentru fond de teatru român, anunțată și de »Libertatea«.

Cu fală ni-să umplu sufletele de frumoasa manifestație de viață națio-nală, ce Români din Bistrița și din frumosul ei ținut, au știut să arate din acest privilegiu. Ca în pușine alte locuri inteligența română s'a arătat la postul seu: în bunăînțelegere cu meseriașii și cu poporul, știind însuflețit pe toți pen-tru a se arăta în fața lumii că sunt un punct din cele mai luminoase în marea poporului nostru român!

Frumos număr de inteligenți, me-seriași și popor, în frunte cu comite-tul arangeator, au ieșit în preziură la gară întru întimpinarea comitetului Societății. Protopresbiterul *Geasim Do-mide*, a salutat cu însuflețire comitetul Societății. Președintele societății, dl *Vul-can* a mulțumit călduros. Pe un frumos șir de trăsuri au intrat apoi în oraș, participînd la un prînz comun, în mare animație.

Sara a avut loc întrunirea de cu-noștință, petrecută cu veselie și cu frumoase vorbiri.

După serviciul divin, celebrat de vicarul *Ciril Deac* în frumoasa și spa-

— Cine să fie oare?

— Poate că Mihai Cerchez, cine altul?

— El să fie? Atunci să-î ierte Dum-nezeu păcatele, spuneau alții.

Și adevărat, omul din luntre cu fața albă ca varul, cu ochii aprinși, putea să fie sau nebun sau voia să găsească moartea.

— Incaltele să pier, să nu mai vîd cum ne vor da afară din casa noastră ca pe niște căni, să nu mai aud cum se va lovî bătrâna cu capul de pereți.

Un val mare lovește în pînză, rupe catargul și-l trîntește înlăuntru.

— Uf! numai avu timp să zică Mi-hai, scuturându-se de apa rece ca ghiața și ștergîndu-și ochii cu mîneca cămășii.

Un frig de moarte îi cuprinse trupul; începî a tremura. Instinctiv s'apucă de lopeți, privind înspăimîntat pe împrer-jur să vadă încotro să îndrepteze lun-trea. Începî a insera. În depărtare zări o schintee.

— Slavă Domnului, lumina dela far!

Se bucură acum, par'că scăpase de moarte, măcar că cunoștea bine si-tuația.

— Biata bătrână ce va face ea fără de mine?

Un fior îi trecî prin spinare, când un val abia nu-î răsturna luntrea.

— De mine puțin îmi pasă!

Apucă o căldare și începî repede a vîrsa apa, care prea tare îngreua coaja asta de nucă.

Lumina dela far acum se pare o stea mare, rotundă.

pioasa biserică gr-cat., unde răspunsurile liturgice le-a dat harnicul cor de plugar, mestecat cu tineri universitari și tineri advocați, — a urmat ședința întâie a adunării. Dl Vulcan a deschis-o cu o bine pregătită vorbire asupra *«deverului în artă»*. Dr. G. Ciuta, adv. în Bistrița, a salutat în numele Bistrițenilor Societatea venită în mijlocul lor. Dl Dr. Tripon a salutat Societatea în numele «Asociațiunii», ear' un Inv. în numele Reuniunii învățătoresți „Mariana”. Dl Vulcan le-a mulțumit călduros turtura.

A urmat constituirea și cetirea rapoartelor comitetului și cassarului Societății despre mersul ei și starea averii. S'au ales comisiile de cenzurare a lor și de câștigare de membri noi (Bogdan, Dr. Onișor, Cutean, Moldovan, Neguț).

Profesorul Ion Păcurariu (Nășed) a ținut apoi o foarte prețioasă disertație, pentru care a fost viu felicitat de public, — după care ședința întâie s'a încheiat.

În ședința a II-a (Luni) s'a dat absolutoriu comitetului și cassarului pentru activitatea în anul trecut și pentru îngrijirea averii, care a crescut cu 22 mii coroane.

S'a hotărât că statutele se rămân tot cele de până-acum, căci în cadrele lor se pot face și pregătirile de inactivare a teatrului. Măsurii mai marcate însă în privința inactivării, corect, nu s'a luat. Ar fi prea iute cu capitalul cât este.

Au cetit disertații dnii Petra Petrescu, Dr. Branisce și Dr. Blaga.

Dnii Dr. Tripon, Dr. Onișor și Dr. Ciuta au fost aleși pentru verificarea protocolului, și adunarea s'a terminat.

S'a anunțat adunarea viitoare la *«Sebeșul-Săseș»*.

A urmat apoi banchet animat și alte distracții plăcute, după cari cei-ce au participat, s'au depărtat din Bistrița cu frumoase amintiri.

Românilor bistrițeni, înc'odată, laudă pentru frumoasa primire ce au făcut fraților lor de aproape și de departe din privilegiul adunării Societății de teatru!

Trei bancrute... Banca comercială și industrială maghiară (Magyar kereskedelmi és iparbank) din Pesta a înființat nainte vreme nu mai puțin ca trei Societăți pentru exploatarea *«petroleului»* în Româ-

— Slavă Domnului, slavă Domnului, se bucură Mihai; dar' de-odată ca un cutit îi trecu prin inimă, când își aduse aminte, că mâne nu mai e stăpân pe casă. O amărăciune din nou îi umplu sufletul, el lăsă lopețile și se dădu în voia valurilor: — ce va fi, va fi, n'ăși voi să ajung până mâne! — Luntrea apucată de un val se răsturnă, Jovindu-se de o peatră submarină; Mihai se pomeli în apă. Fără ca să vrea începuse înnot, și în scurt timp ajunse la mal și obosit până la moarte se rostogoli pe nisip; aci zări și bucățile din luntrea sa, aduse de valuri.

— Am pierdut și luntrea! ce mă fac fără dânsa? Voi fi nevoit să mă tocimesc și slugă la Grec!

Ura contra lui Spiro din nou și mai tare îi umplu sufletul.

— Așteaptă Grecule, așteaptă! Nu știa, și se gândea ce să-i facă să-l vadă suferind.

Să-l ucidă? Nu, de sigur, nu.

Să-l prindă să-i jupoe pielea? Ar fi bine, dar' la urma urmei ce a înțeles? Dorea să-i facă Grecului ca să-l pomenească viața întreagă.

Astfel alegând cele mai grozave chinuri și suferințe, se ridică de pe nisip aproape țâpân de frig, și ca să se mai încălzească, începuse a alerga dealungul malului.

— Un foc n'ar strica, am înlemnit. De-odată se opri: — da, un foc, un foc bun, ce să-i ardă tot ce are țar trebuț și lui...

nia, una »Societatea internațională de petrolu», alta »Soc. de producere și de rafinare a petroleului» și a treia »Victoria, soc. pentru producere de naphta», toate trei societăți pe acții, în cari numita bancă își băgase însemnate capitale ca acționară principală. Fiind rău conduse și mai având poate și prea puțin noroc, societățile și-au pierdut, toate trei, părți însemnate din capitalul de acții, și de aceea în Iulie a. c. au hotărât să — licuideze, încetând cu totul. Avuseră și acționari români, cari acum pierd în bună frăție cu Ungurii, ce împreună cu ei au riscat.

PENTRU ECONOMI

Bravo Selișteni!

— Școală economică în Seliște. —

Veste îmbucurătoare vine din Seliște, aceasta fruntașă între fruntașele comune române!

De când s'a desființat școala economică de model din *«Rășinari»*, care avuse dela comitatul Sibiiu ajutor anual de 800 fl., comisiunea economică a comitatului Sibiiu, vota anual din suma de 800 fl. ce o dase prin vremei numite școale, câte unul sau mai multe stipendii pentru tineri cari voiau să studieze la academia economică din Ungarisch-Altenburg. Chiamarea acestora era, ca după absolvirea academiei, să se pună în serviciu comitatului Sibiiu.

În lipsa de o economie mai mare însă, aproape toți absolvenții au trecut în România! Cum pentru Români din comitatul Sibiiu, ca și pentru cei de pe aiurea, este de mare folos o școală practică de economie — zelosul prim-pretor al Seliștei, dl Petru Drăghici, a slevat la comitetul central al »Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiu» ideea înființării unei școale economice în Seliște. Casa de păstrare din Seliște votează deja de mulți ani câte un ajutor bănesc în scopul promovării pomăritului în cercul Seliștei, și acest ajutor, mărit chiar, l'ar da atunci doritei școale; afară

Luminat acum în privința răsunării și hotărât cum să-și răsbune, îndreptă pașii spre casă. Mă-sa îl aștepta cu mâncare, nu luase toată ziua nimeni în gură, dar' și acum, când s'a pus la masă, nu putea înghiți nici o lingură de ciorbă.

Văzându-l prăpădit de disperare, bătrâna nu mai plângea și căuta să-l mai mângăie puțin.

— Va da el, bunul Dumnezeu, nu ne vom prăpădi, mai sunt și oameni buni pe lumea asta. Toți sunt câni; știe el, dacă zice astfel! Cât a umblat ca să găsească 200 de lei, pe la cei mai de treabă negustori din Sulina și Tulcea! Nici unul n'a voit să se indure de dânsul și să-l ajute. Parcă bunii oameni nu știu că Grecul le ia casa pe nedrept? Și toți tac! Lasă că știe el ce vorbește!

Se sculă, îmbracă un cojocel, puse în buzunar o cutie cu chibrituri, un fuior de călți, sărută bătrâna, și liniștit eși din casă.

Se duse pe urmă pe malul mării, unde noi l'am găsit, așteptând venirea lui Spiro.

Iacă mult a mai stat Mihai culcat, luna asfințise, și se făcuse un întunec că la un pas nu vedeai nimeni. În sat cocoșii începuseră a cânta.

— Acum e timpul, spuse încet pescarul și se duse spre locuința Grecului.

(Va urma).

Victor Crăvescu.

de aceasta pentru o atare școală ar mai vota și comuna politică Seliște și cu timpul și celelalte comune câte o sumă corăspunzătoare.

Ideea a fost primită cu căldură, și comitetul Reuniunii agricole a a făcut un plan amănunțit pentru organizarea școalei, și în acelaș timp a suplicat la comisiunea economică a comitatului Sibiiu, ca să nu mai dea stipendiile ce le dădea, ci să dea cele 800 fl. ce le dase pentru Rășinari, acum pentru școala ce se înființează în Seliște. *Comisiunea economică a comitatului, în ședința sa din 3 Sept. a și votat subvenția pentru școala plănuită.*

Comuna politică Seliște a dat în favorul școalei 5 jugere din pășunea comună, cari s'au rigolat, s'au plantat deocamdată cu pomi și s'au închis cu pământ! Și astfel suntem în ajunul îmbucurătorului fapt de-a avea prima școală economică românească, de mare folos pentru popor!

»Agricola», însoțire economică de magazin și anticipații și-a început activitatea în piața din Hunedoara. Cancelaria însoțirii se află în piață: casele Doamnei v. d. Popovici. Magazinul însoțirii se află în piață: casele Mátyásffy. Însoțirea »Agricola» cumpără și vinde produse agricole, cu deosebire: grâu, cucuruz, ovės, țărțe, etc. Vinde bucate pe credit [pe așteptare]. Acoardă avansuri pe bucate, efecte și prețioase (giuvaerice). Primește aurării și argintării în afaceri de lombard și ia acoperire de conturi-curente. Primește depuneri spre fructificare 6%. [Darea o plătește institutul]. Mijlocește împrumuturi de bani pe amortisație. Mijlocește asigurări pe viață și contra focului. Vinde unelte și mașini agricole chiar și pe plăți în rate. În sfârșit, îngrijește ori-ce afaceri comerciale, de intermediare.

NOUȚĂȚI

Pentru catedrala din Sibiiu s'a făcut la Orăștie o colecție între preoții din tract. La învitate protopresbiterului tractual, au răspuns 15 preoți cari au subscris 540 cor. pentru catedrală.

— În Sibiiu au subscris 8 contribuții, cu Metropolitul în frunte, cor. 12.200.

— În tractul Sibiiului 17 preoți cu protopresbiterul în frunte, cor. 2800.

În curând aflăm că va avea loc la Deva congregația de toamnă a comitatului Hunedoarei. Fiindcă se vor supune desbaterii obiecte foarte însemnate și pentru noi Români, atragem de pe acum luarea aminte a membrilor români ai congregației, să fie cu toții gata a veni la congregație, și a-și face datorința așa precum poporul nostru are drept a cere dela toți, aleși și viriliști, să și-o facă!

Pentru expoziția de vite arangeată de Reuniunea noastră Economică, se arată interes frumos. Avem nădejde că toți economii noștri de frunte din comunele primite la expoziție, vor expune vitele lor cele mai frumoase. După-cum spune și veterinarul, până atunci e nădejde ca țergul de vite, acum oprit, să fie slobod a să ținea, deci și expoziția.

Petroleu în loc de cărbuni. În România isoarele de petrolu fiind foarte bogate, oameni iscușiți și-au bătut capul, că la ce ar putea încă folosi petroleul, afară de luminat. Și au aflat și alte lucruri unde el e bun: de a-l arde în loc de cărbuni, pentru încălzitul loco-

motivelor dela trenuri și a celor de pe corăbii pe mare. În România mai multe trenuri sunt trase azi de locomotive a căror căzane se încălzesc cu petroleu, în loc de cărbuni de peatră!

Dintre meseriași români din Orăștie s'au înștiințat până acum a expune la Sibiiu la expoziția industrială economică: *Ilie Lădăriu*, măestru faur, părțile cele mai grele și gingașe de fer ale unei trăsuri și alte lucruri de ferărie; *Dumitru Martin*, tēmplar, felurite obiecte mai grele de tēmplărie; *Nicolae Filimon*, rotar, lucruri de rotărit; *Iuliu Muntean*, lăcătuș, o masă de fer pentru flori, artistic lucrată; *Isidor Oprușan*, pictor bisericesc, 2 icoane bisericesti frumoase; *Rusalin Ionescu*, timar, pielărie, și *Ioan Tomuța* pantofar obiecte din meseria sa. — Cei mulți înainte!

ȘCOALĂ SUPRIMATĂ. »Drape-lul» aduce știri, că școala română din Satul-nou (L. Panciova), a fost închisă și ușa sigilată de soldăbiru, sub cuvânt că în fostul conștinu militar nu iartă să înființeze școli confesionale!

Bicicliștii din Orăștie arangează azi, Sâmbătă, o producție artistică cu biciclete, în sala hotelului »Transsylvania»; începuse la 8 seara. După producție joc. Duminecă la 3 ore d. am. alergare festivă prin stradele principale și piață.

Foc. Marți spre Mercuri noaptea orașul nostru a fost alarmat de foc. Au ars total casele măsarului Zirnstein și a vecinului seu Ioan Moldovan din str. Fabrică.

Statuă lui Matei Corvinul. În 12 Oct. se desvâluie în Cluj statuă, pusă deja pe locul său, celebrului rege Mateiu Corvinul. Lucrul acesta trebuie să preocupe și pe Români și presa română.

Cununie. Nicolae Vasiliou, măestru pânzariu în Orăștie, și-a sērbat în 7 Sept. n. c. cununia, cu Maria Berian. Le dorim vieță fericită.

Miliția cea multă ce am avut 14 zile la Orăștie, ne-a părăsit în 10 Sept. mergând spre Mercuria unde vor fi manevrele de corp care se încheie zilele astea.

Avis. Toți P. T. domni, cari au primit liste pentru subscrierea de acții la »Economia», cassă de împrumut și de păstrare, societate pe acții în Cohalm, și încă nu le-ar fi înapoiat, să binevoiescă a le returna dlui Ioan Buzea, asesor opidan în Cohalm, cel mult până în 15 Septembrie st. n. a. c. În numele comitetului fondator

Ioan Bercan, paroch.

Soartea acetylenului. »Magy. Pénzügy» scrie, că societatea pe acții ce se formase pentru producerea gazului de acetylen (în Pesta), a hotărât în Iulie a. c. să licuideze și să-și înceteze lucrările, după-ce bilanțul încheiat la jumătatea anului de față, i-a arătat o pierdere deja de 720 918 cor., deci peste jum. din capitalul de 1,400.000 cu care se fondase societatea Toate încercările de a răspândi acetylenul pentru luminat, li-au suferit naufragiu, din cauză că deși dă o lumină foarte frumoasă, dar' e primejdios.

Vedenii mărețe pe mare. Când cu încoronarea Regelui Angliei, printre alte mărețe parade, frumoasă de tot se scrie că a fost parada corăbiilor pe mare, în seara zilei încoronării.

Câteva ore înainte de începutul iluminățiilor, țērmii erau ocupați de o mulțime care, pe măsură ce sara înainta, devenea din ce în ce mai deasă și care

sfârși prin a fi uriașă. Luntre de toate soiurile, încărcate de curioși, pluteau în toate părțile. Poporul era plin de animație și de veselie.

La orele nouē sara, un strălucit foc de artificii se ridică din yachtul regal; urmă apoi întunec de câteva minute, în timpul căruia toată lumea aștepta cu nerăbdare. D'odată o linie de foc desemnă marginile yachtului regal; ea era formată de mii de lămpi electrice, cari fuseră aprinse d'odată. Aproape îndată toată flota care stase în întunec, fu iluminată tot așa.

Trecerea dela întunecul profund la lumina orbitoare, izbi o clipă mulțimea, dar' curând ea izbucni în aplauze în fața unei strălucite vedenii, aplauze repetate de cei de prin micile luntre. Vr'o sută de corăbii erau acum iluminate. Ear' pe țērm se vedeau iluminățiile a sute de edificii, printre cari și primăria.

Iluminațiile cele mai feerice arētau liniile năilor mari, când d'odată, pe la orele unsprezece, totul se stinse: noapte completă; singur yachtul regal și-a păstrat focurile-i strălucitoare. Aproape zece minute întreaga flotă rămase în întunec, apoi începu un șir de mișcări stranii, de jocuri de lumini magice, întocmai ca un schimb de țignali în noapte. Erău asvirlitorii de foc, cari rēnd pe rēnd și timp de peste o jumătate de oră își îndreptau mănunchiurile de lumină colorată asupra coșurilor vasului vecin. Lumina misterioasă părea astfel că se rostogolea din vas în vas, fiecare din acestea ivindu-se d'odată din umbră spre a recădea în ea puțin după aceasta.

În vremea asta tunurile de pe fiecare bord bubuia saluțând pe Rege; apoi din nou asvirlitorii își trimiteau mănunchiurile de lumină orbitoare și în multe fețe.

Spectacolul acestei părazi luminoase era cu adevărat de o frumuseță ne închipuită. El se termină, puțin înainte de miezul nopții, printr'o mișcare și mai stranie și mai neașteptată. Toate aruncările de flăcări izbucniră spre bolta instelată, ca niște țăclii translucide, pe deantregul luminoase, ca o gerbă colosală de raze! Ele străpungeau drept umbra nesfârșită; apoi d'odată, ca potolite de un efort colosal, la miezul nopții se stinseră... Publicul s'a dus amețit de frumuseța vedeniei.

Prăvălie nouă română în Orăștie.

Subscrisul aduc la cunoștința on. public din loc și jur, că am deschis în Orăștie, piața mică (vis-à-vis de magistrat) în casele nouē ale dlui *Nicolau Mihăila* o

BĂCĂNIE

sub firma împrotocolată Ioan Rob.

Sunt provēzut cu: Cafea de Triest, prăjită și neprăjită, surogate, zahar, specerie de tot felul, făină, coloniale, petrolu, lumini, săpunuri, unt de lemn, colorii pulverisate și în ulei, uezuri și tot ce aparține ramului de băcănie.

Ferărie: rafuri, cercuri și cuie. Vase de fer negre și vinete etc.

Toate procurate dela firme solide, cu cari stau în legături comerciale de-adreptul.

Avēnd cunoștințele de lipsă teoretice și practice în acest ram, asigur on. public de serviciu solid și acurat. — Recomandându-mē cu tot dinadinsul binevoitorului sprigin, semnez cu toată stima

1—

Ioan Rob,
comerciant.

Sz. 9322—1902 tkv. (141) 1—1
Árverési hirdetményi kivonat.

A dévai kir. törvényszék mint telekvi hatóság közhírré Kara György végrehajtónak Kara Gábor végrehajtást szenvedő elleni 400 kor. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az 1881. évi LX. t.-cz. 144. §. alapján és a 146. 167. §. értelmében a dévai kir. törvényszék (a dévai kir. járásbíró) területén levő Kis-Barcsa községben fekvő a kis-barcsai 14 sz. tjkvben Kara Gábor ellen A + 2 rsz. 71 72 hrsz. alatt foglalt ingatlan 1/6 részére 20 kor. 70 fill., az A + 3 rsz. 154/4 hrsz. alatt foglalt ingatlan 1/6 részére 15 kor., az A + 4 rsz. 154/50 hrsz. alatt foglalt ingatlan 1/6 részére 15 korona, az A + 5 rsz. 154/63 hrsz. alatt foglalt ingatlan 1/6 részére 15 kor., az A + 6 rsz. 154/121 hrsz. alatt foglalt ingatlan 1/6 részére 9 korona, az A + 7 rsz. 187 hrsz. alatt foglalt ingatlan 1/6 részére 37 korona, az A + 8 rsz. 274 hrsz. alatt foglalt ingatlan 1/6 részére 9 kor. 50 fill., az A + 9 rsz. 285 hrsz. alatt foglalt ingatlan 1/6 részére 7 kor. 17 fill., az A + 9 rsz. 285 hrsz. alatt foglalt ingatlan 1/6 részére 7 kor. 17 fill., az A + 10 rsz. 342 hrsz. alatt foglalt ingatlan 1/6 részére 12 korona, az A + 11 rsz. 390 hrsz. alatt foglalt ingatlan 1/6 részére 12 korona 50 fill., az A + 13 rsz. 478 hrsz. alatt foglalt ingatlan 1/6 részére 10 kor. 17 fill., az A + 14 rsz. 559 hrsz. alatt foglalt ingatlan 1/6 részére 3 kor., az A + 4 rsz. 559 hrsz. alatt 1/6 r. 3 kor. az A + 15 rsz. 562 hrsz. alatt 1/6 részére 1 kor. 33 fill., az A + 16 rsz. 576 hrsz. alatt 1/6 részére 2 kor. 17 fill., az A + 17 rsz. 608 hrsz. alatt 1/6 részére 19 kor. 17 fill., az A + 18 rsz. 641 hrsz. alatt 1/6 r. 10 kor. 33 fill., az A + 19 rsz. 672 hrsz. alatt 1/6 részére 15 kor., az A + 20 rsz. 679 hrsz. alatt 1/6 részére 7 kor. 34 fill., az A + 21 rsz. 730 hrsz. alatt 1/6 részére 11 kor. 67 fill., az A + 22 rsz. 761 hrsz. alatt 1/6 részére 22 kor. 16 fill., az A + 23 rsz. 830 hrsz. alatt 1/6 részére 9 kor. 90 fill., az A + 24 rsz. 848 hrsz. alatt 1/6 részére 7 kor. 50 fill., az A + 25 rsz. 881 hrsz. alatt 1/6 részére 26 kor. 33 fill., az A + 26 rsz. 908 hrsz. alatt 1/6 részére 6 kor., az A + 27 rsz. 977 hrsz. alatt 1/6 részére 6 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy az 1902. évi szeptember hó 23. napján d. e. 9 órakor Kis-Barcsán a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez leteni.

A dévai kir. törvényszék mint telekvi hatóság.

Kelt Déván, 1902. évi május hó 20.

Fábán, bíró.

Sz. 964—1902. (137) 1—1
Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §§-ai értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíró 1897. évi 2692 polg. V. számú végzése következtében Dr. Vlad Aurel szászvárosi ügyvéd által képviselt „Ardeleana” pénz-és hitelintézet és vhajtató javára Licesc Nicolae és társai perkázi lakosok és végrehajtást szenvedettek ellen 350 kor. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján felül és lefoglalt és 660 kor. becsült következő ingóságok, u. m. ökrök és tehén nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbíró 1902-ik évi V. 694/2 sz. végzése folytán és eddig összesen 38 kor. 34 fillérben bíróilag már megállapított, valamint ezuttali 3 kor. 80 fillér árverés kifizetési költségei erejéig Perkázon adósok lakásán leendő eszközökre 1902. évi szeptember hó 29. napjának d. u. 2 órája határidőül kifizetnek és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§-ai értelmében esetleg becsáron alul is, azonban csakis készpénzfizetés mellett, fognak a legtöbbet ígérőnek eladatni.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik. A befolyandó vételár pedig bírói letétbe fog helyezetteti.

Kelt Szászvárosban, 1902. évi szeptember hó 4. napján.

Rácz Árpád,
 kir. bír. végreh.

Sz. 6075—1902 tkvi. (136) 1—1

Árverési hirdetményi kivonata.

A szászvárosi kir. járásbíró mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy F. F. Widmann cég végrehajtónak Nicorics György I. Petru és neje végrehajtást szenvedő elleni 700 korona tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a dévai kir. törvényszék (az algyógyi kir. járásbíró) területén levő a Bábólnán fekvő a bábólnai 14 sz. tjkönyvben a + 11 rendszám 495 496 hrsz. ingatlanra 337 koronában az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1902. évi október hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8 §-ában jelzett ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez leteni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez leteni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A szászvárosi kir. bíróság mint telekvi hatóság.

Kelt Szászvárosban, 1902. évi július hó 5-én.

Sóhalmy,
 kir. albiró.

Sz. 985/902. végreh. (138) 1—1

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §§-ai értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíró 1901. évi Sp. 122/7 V. számú végzése következtében Dr. Antoni Ede szászvárosi ügyvéd által képviselt Basaraba Nicolae Bobaj romoszi lakos és vhajtató javára Dregan Vasile romoszi lakos és végrehajtást szenvedett ellen 245 kor. s jár. erejéig foganatosított kielégítési vhajtás útján felül és lefoglalt és 1005 kor. becsült következő ingóságok, u. m. lóvak, borju, kocsi, buza és egyéb ingók nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbíró 1902-ik évi V. 457/6 sz. végzése folytán és eddig összesen 13 kor. 54 fillérben bíróilag már megállapított, valamint ezuttali 4 kor. 20 fillér árverés kifizetési költségei erejéig Romoszon adós lakásán leendő eszközökre 1902. évi szeptember hó 16. napjának d. e. 8 órája határidőül kifizetnek és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§-ai értelmében esetleg becsáron alul is, azonban csakis készpénzfizetés mellett, fognak a legtöbbet ígérőnek eladatni.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik. A befolyandó vételár pedig bírói letétbe fog helyezetteti.

Kelt Szászvárosban, 1902. évi augusztus hó 29. napján.

Rácz Árpád,
 kir. bír. végreh.

Sz. 6165—1902. tkv. (140) 1—1

Árverési hirdetményi kivonat.

A szászvárosi kir. járásbíró mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy az »Ardeleana» pénzintézet végrehajtónak Tomotás Arsenie és társa végrehajtást szenvedő elleni 62 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a dévai kir. törvényszék (az algyógyi kir. bíróság) területén lévő Porkurán fekvő a porkurai 21 sz. tjkvben a + 2 rd 421 hrsz. ing. 6 kor. a + 3 « 639 « « 2 » a + 4 « 887 « « 19 » 889 « « 21 » 890 « « 11 » 892 « « 11 » 894 « « 21 » 896 « « 2 » 897 « « 11 » 899 « « 14 » 903 « « 22 » 904 « « 5 » 905 « « 11 » a + 9 rd 1046 « « 10 » a + 10 « 1056 « « 21 » a + 11 « 1060 « « 11 » a + 12 « 1080 « « 3 » 1081 « « 3 » A porkurai 21 szám tjkvben a +

12 rend 1082 hrsz. ingatl. 9 kor. a + 12 rd 1083 hrsz. ing. 9 kor. a + 13 « 1210 « « 39 » 1212 « « 2 » a + 14 rd 1246 « « 29 » 1247 « « 4 » a + 15 rd 1411 « « 3 » a + 16 rd 1555 « « 6 » a + 17 rd 1563 « « 15 » 1608 « « 8 » a + 18 rd 1942 « « 5 » a + 19 rd 1968 « « 12 » 1973 « « 7 » 1976 « « 7 » 1980 « « 4 » a + 20 rd 1999 « « 4 » 2003 « « 1 » a + 21 rd 2013 « « 2 » 2017 « « 2 » a + 22 rd 2058 « « 27 » a + 24 rd 2098 « « 34 » a + 25 rd 2104 « « 6 » a + 26 rd 2117 « « 4 » a + 27 rd 2157 « « 8 » 2158 « « 7 » a + 28 rd 2222 « « 1 » 2223 « « 7 » a + 29 rd 2233 « « 15 » 2239 « « 2 » a + 30 rd 2251 « « 35 » a + 31 rd 2275 « « 3 » a + 32 rd 2317 « « 7 » a + 33 rd 2334 « « 1 » a + 34 rd 2338 « « 4 » 2344 « « 2 » a + 35 rd 2517 « « 2 » 2525 « « 1 » a + 36 rd 2532/2 « « 4 »

A porkurai 21 sz. tjkvben a + 37 rdsz. 2594 hrsz. ingatlanra 2 kor. a + 38 rd 2602/1 hrsz. ing. — kor. a + 39 rd 2617 « « 2 » a + 40 rd 2652 « « 1 » a + 41 rd 2748 « « 1 » a + 42 rd 2765 « « 1 » 2776 « « 2 » a + 43 rd 2780 « « 2 » a + 44 rd 2879 « « 30 » a + 45 rd 2906 « « — » a + 46 rd 2966 « « 2 » a + 47 rd 2975/1 « « 1 » a + 48 rd 2988/1 « « 1 » a + 49 rd 3065 « « 2 » a + 50 rd 3087 « « 1 » a + 51 rd 3106 « « 21 » a + 52 rd 3148/2 « « 1 » a + 53 rd 3241 « « 5 » 3342 « « 5 » a + 54 rd 3355/2 « « 2 » 3358 « « 9 » 3360 « « 1 »

A porkurai 22 sz. tjkvben a + 1 rdszám 56 hrsz. ingatlanra 24 kor. 57 « « — kor. a + 3 rd 325 hrsz. ing. 15 kor. a + 4 rd 329 « « 1 » a + 5 rd 410 « « 9 » a + 7 rd 1022 « « 15 » a + 8 rd 1029 « « 4 » a + 9 rd 1069/2 « « 2 » 1071/2 « « 2 » a + 10 rd 1076/2 « « 2 » 1078/1 « « 2 » 1094 « « 3 » 1095 « « 3 » a + 12 rd 1223 « « 4 » 1228 « « 6 »

A porkurai 22 sz. tjkvben a + 13 rdsz. 1549 hrsz. ingatlanra 6 kor. a + 14 rd 1623/2 hrsz. ing. 5 » a + 15 rd 1628 « « 3 » 1629 « « 3 » a + 16 rd 1638 « « 4 »

a + 17 rd 1652 hrsz. ing. 13 kor. a + 18 rd 1655 « « 6 » a + 19 rd 1658 « « 4 » a + 20 rd 1680 « « 4 » a + 21 rd 1693 « « 9 » a + 22 rd 1698 « « 8 » a + 23 rd 1713 « « 2 » a + 24 rd 1715 « « 1 » a + 25 rd 1751 « « 65 » a + 27 rd 2096 « « 7 » a + 28 rd 2107/2 « « 1 » a + 30 rd 2226/1 « « 1 » a + 31 rd 2259 « « 5 » a + 32 rd 2264/2 « « 4 » a + 33 rd 2268/2 « « 7 » a + 34 rd 2302 « « 8 » 2303 « « 8 » a + 35 rd 2307 « « 5 » a + 36 rd 2600 « « 11 » a + 37 rd 2616 « « 1 » a + 38 rd 2685 « « 1 » a + 40 rd 2745/1 « « 1 » a + 41 rd 2868 « « 3 » a + 42 rd 2945 « « 3 » a + 43 rd 2987/1 « « 1 » a + 44 rd 2996 « « 2 » 2997 « « 3 » a + 45 rd 3033/2 « « 3 » 3036 « « 3 » a + 46 rd 3059 « « 6 » a + 47 rd 3108 « « 2 » a + 48 rd 3159 « « — » a + 49 rd 3276 « « 7 » 3277 « « 5 »

A porkurai 22 sz. tjkvben a + 50 rdsz. 3338/2 hrsz. ingatl. — kor. a + 50 rd 3339 hrsz. ing. 1 kor. a + 51 rd 3356/2 « « 5 » 3362/3 « « 1 » a + 52 rd 3737 « « 5 »

A porkurai 171 sz. tjkvben a + 1 rdsz. 994 hrsz. ingatlanra 9 kor. a + 2 rd 996 hrsz. ing. 13 » a + 3 rd 1004 « « 7 » ezennel megállapított kikiáltási árban a porkurai 21 és 171 számú tjkvben foglalt ingatlanokra vonatkozólag az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §-nak alkalmazásával elrendeltetik, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902. évi október hó 16-ik napján d. e. 9 órakor Porkura község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez leteni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró mint telekvi hatóság.

Kelt Szászvárosban, 1902. évi július hó 20-án.

Dr. Biró,
 kir. albiró.

„MINERVA”

institut tipografic, societate pe acții
 Orăștie (Szászváros) Piața-mare Nr. 2.
 Efectuește tot soiul de lucrări aparținătoare artei tipografice.